

SEGLAR VIDARE. Lasse Swahn njuter av sin långa ledighet efter avslutat arbete. Han gillar verkligen public service men sörjer att pladdret tar över i så många radiokanaler.

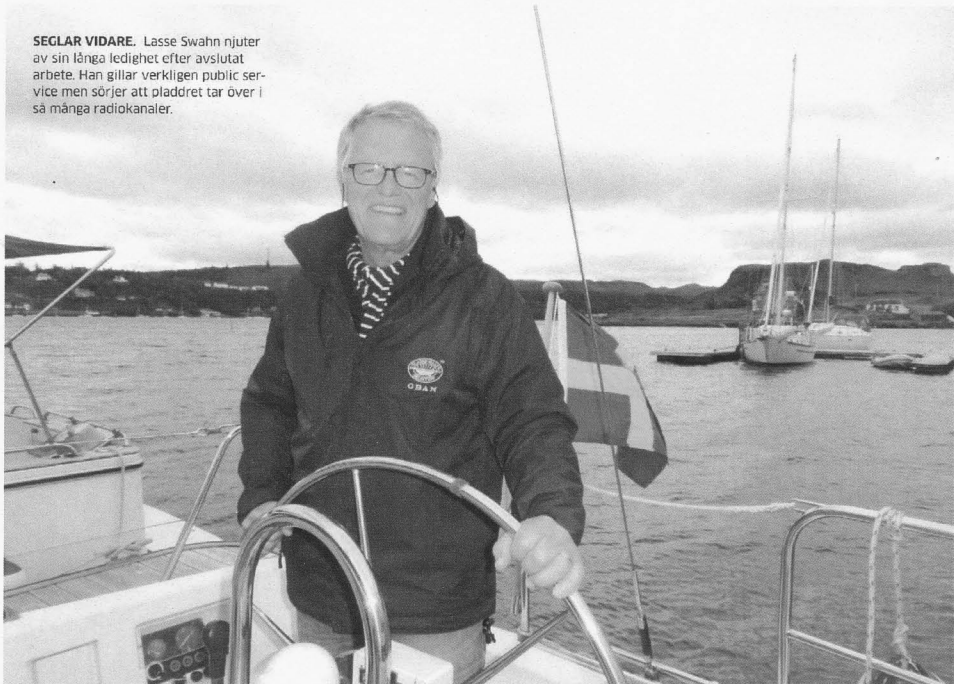

Bild: PRIVAT

NAMN: Lasse Swahn GÖR: Radiojournalist AKTUELL: Går i pension efter 42 år på Sveriges radio

"Vårt jobb är ju att redigera pratet ... fånga essensen i det sagda"

Vad allt har du gjort på radion?

– Jag började som ensamjournalist på radion i Kalmar 1970. Då körde vi igång med regionalradio och startade redaktioner i Kalmar och Jönköping. Tidigare hade allt styrts från Växjö, nu kom radion närmare folk.

– Egentligen var jag utbildad VVS-ingenjör, vatten och slask som vi kallade det, och det var inte min grej. Efter två år började jag på journalisthögskolan och hade tänkt bli informatör. Men så träffade jag legendaren Rustan Älveby och han lockade mig att bli radiojournalist.

– Efter praktik i Halmstad hamnade jag alltså i Kalmar och redaktionen växte efter hand, vi fick både en tekniker och en redaktör till. Sedan tog jag ledigt i ett och ett halvt år och seglade i Medelhavet. När jag kom tillbaka startade vi lokalradio och jag var chef i Kalmar i sex år. Men chefsjobbet var inte heller min grej, dessutom längtade vi, min hustru och jag, tillbaka till Göteborg.

– Då var det alltså 1982 och personalen på radion i Göteborg strejkade och chefen var kickad. När parterna hade kommit över-

ens var jag chef en vecka för att få i gång allrihop. Sedan jobbade jag som redaktionschef några år och parallellt med det var jag och Loket ute på fältet och gjorde arbetsplatsbesök, mötte folk och sände direkt. Tekniken blev allt bättre och vi kunde göra program där folk ringde in.

– Sedan gjorde jag lite annat: jobbade på reklambyrå och var informationschef på fiskeriverket, men radion drog. Det som alltid har legat mig varmt om hjärtat är publikkontakten. Det är tacksamt att vara göteborgare för det är något med anslaget, tilltalet och kynnet som är öppnande, som ger en god samtals-ton.

Har du haft nytta av dina vatten- och slaskerfarenheter som journalist?

– Ja, verkligen. Jag hade ju matematiken och tekniken med mig och den tekniska delen har ju utvecklats kolossalt inom radion. Den gode journalisten bör ha en annan förankring i samhället än bara journalistiken, det är av oerhört stort värde.

Är du en folkbildare i själ och hjärta?

– Ja, det får jag nog säga. Jag tycker att vi skall förmedla kun-

skap. Det är mycket flödesradio nu, det vill säga det strömmar ut prat och musik och pladdret kan vara bedövande tråkigt. Vårt jobb är ju att redigera pratet – att av många ord plocka ut få ord – fånga essensen i det sagda. Många gånger tycker jag att vi tappar reportaget. Men det är klart, det handlar om ekonomi, få människor skall producera stor volym ...

– När lokalradio kom var det ju en revolution på det viset att den kompletterade ortens dominerande tidning och vidgade debatten. Vi naggade åsiktsdominansen i kanten! Det politiska samtalet mår inte bra när röster tynar.

Hur ser ditt vackraste medielandskap ut?

– Jag vill ha fler redaktionella publikationer där flera olika röster står för innehållet. Pengarna kunde dras in via en gemensam annonsbilaga på såväl lokal, regional som riksnivå. Fast Sveriges television och radio skall förstärkas finansieras vid sidan av. Jag tycker att vi kan vara otroligt stolta över vår public service.

Vilka stora upplevelser minns du från radiojobbet?

– Jag har haft fantastiskt roliga möten med folk. Alltinget, där folk har fått ställa frågor till experterna, här lart mig oerhört mycket.

– Jag minns damen som frågade: Varför minns jag inte det jag har glömt? Eller alla de där personerna som ställde en fråga bara för att själva få komma med lösningen och sedan blev arga när experterna sa att det stämmer inte ... Eller tanten som frågade om två stora äggformade fenomen på himlen och jag föreslog att det var ufon. Nej, dem har jag sett många gånger, det här var något annat ..., sa hon.

– Eller killen som ringde in till Ring 3 och spelar vi och berättade att han satt i ett flygplan och matbombade över Sudan och bara såg sand överallt och längtade hem till havet. Rätt som det var började det smattra och han var tvungen att lägga på för de blev beskjurna.

– En kill ringde in när han satt på ålgräspass och rätt som det var small det och då hade han skjutit en ålg. En kvinna ringde när hon var på väg in i förlösningssalen ... Det var många direktsändningar vi förmedlade till lyssarna.

Vad skall du göra nu?

– Våra pensionärer och slippa stiga upp tidiga morgnar. Sova så länge jag vill och hämta GP när jag vaknar och läsa reportagen. Leda lite debatter och agera moderatör.

– Just nu är vi i västra Skottland där vi har köpt en begagnad 33 fots segelbåt, Moonriver, och vi skall segla den igenom Caledoniankanalen och Loch Ness och hem. Odjur! Vete fan, men det kan nog hända att vi får syn på något.

SANNA KILNER

031-62 46 89 sanna.kilner@sp.se